

Wszystkim Czytelnikom i prenumeratom „Dziennika Kijowskiego” zdrowych, pełnych pokoju i radości Świąt Bożego Narodzenia dobrego odpoczynku w gronie najbliższych oraz wiele szczęścia i pomyślności w Nowym 2016 Roku - życzy Redakcja

Jean-Baptiste Marie Pierre, Narodziny

W gronie polskich przedsiębiorców

Kolędy i opłatek w MSPPU

Coroczne uroczyste Przyjęcie Wigilijne Międzynarodowego Stowarzyszenia Przedsiębiorców Polskich na Ukrainie odbyło się 11 grudnia w gmachu Ambasady RP w Kijowie.

Uczestników spotkania przywitał gospodarz placówki Henryk Litwin i złożył im życzenia Wesołych Świąt i szczęśliwego Nowego Roku. „Cieszę się, że znów, już po raz piąty za mojej kadencji, wybraliście państwo Ambasadę, jako miejsce dla spotkania pracujących na Ukrainie Polaków i serdecznie dziękuję za ostatni rok Waszej aktywności pełnej wielu wspólnych przedsięwzięć, w tym również, tych o charakterze historyczno-kulturalnym” - powiedział.

Ciąg dalszy na str. 5

Organizator spotkania Dyrektor Biura MSPPU Świetłana Genina wraz z Prezesem Piotrem Ciarkowskim przeprowadzili na wesoło losowanie świątecznych nagród dla uczestników wieczoru

Wizyta najwyższego szczebla

UKRAINA jest strategicznym partnerem dla POLSKI

Prezydent Andrzej Duda, wraz z małżonką Agatą Kornhauser-Dudą, w dniach 14 - 15 grudnia br. złożył oficjalną wizytę do Kijowa.

Pierwszego dnia wizyty, tuż po przylocie, prezydent wraz z małżonką udali się na cmentarz w Bykowni. Andrzej Duda złożył wieńce na Wspólnej Mogile Ofiar Totalitaryzmu oraz na Mogile Zbiorowej na Polskim Cmentarzu Wojennym. Para

Prezydencka rozmawiała też z przybyłymi na miejsce przedstawicielami społeczności polskiej stolicy.

W drugim dniu wizyty polski prezydent złożył wieńce na Grobie Nieznanego Żołnierza. Następnie złożył symboliczny koszycz pod

Pomnikiem Ofiar Wielkiego Głodu 1932-1933.

Po ceremonii oficjalnego powitania odbyła się rozmowa między Andrzejem Dudą i prezydentem Ukrainy Petrem Poroszenką „w cztery oczy”, następnie rozmowy w szerszym gronie (pod przewodnictwem prezydentów) oraz wspólna konferencja prasowa.

Ciąg dalszy na str. 2

Paweł Supernak

Koncept prawdziwego zbliżenia

MIĘDZYPANSTWOWY PROJEKT UKRAINA - POLSKA: OD GESTÓW DO CZYNÓW

„Nadeszła pora by podać rękę Ukrainie” - piosenkę z tymi słowami polskiego zespołu „Enej” w czasie Rewolucji Godności transmitowały wszystkie polskie stacje radiowe i telewizyjne. Jarosław Kaczyński na czele wielotysięcznych kolumn idących na Majdan, odważna Ewa Stankiewicz i Solidarni 2010 na ul. Hruszewskiego - to obserwował na telewizyjnych ekranach cały świat.

Dzisiaj zaś nadeszła ta pora, aby zrealizować to w realnych poczynaniach. Zbliżenie i pojednanie Polski i Ukrainy, mających wspólną historię nie tylko trudną, ale czasami wręcz straszną (według słów Prezydenta Andrzeja Dudy, wypowiedzianych w Kijowie w obecności ukraińskiej Po-

lonii), faktycznie już trwa. A zatem, „nadeszła pora”, można rzec najwyższa pora, nie tylko na spontaniczne, piękne przecieży gesty, lecz i na mądrze stworzony algorytm, plan tego zbliżenia.

W XXI wieku nazywa się to: współpraca gospodarcza, naukowo-technologiczna, wojskowa, społeczna i współdzia-

łanie na wielu jeszcze innych szczeblach. Międzynarodowa Misja Dyplomatyczna Ludowej Dyplomacji „Europejska Ukraina” za główne zadanie postawiła sobie praktyczne wcielenie hasła „Ukraina to Europa”. Umocnienie pozycji Ukrainy w europejskich instytucjach to tylko jedno z zadań misji. Dyplomacja Ludowa jest ważnym czynnikiem do pokonania biurokratycznej rutyny, bez jakiej niemożliwe stały się jakiegokolwiek stosunki międzypaństwowe.

Ciąg dalszy na str. 3

Ukraina jest strategicznym partnerem dla Polski

Wizyta najwyższego szczebla

Ciąg dalszy ze str. 1

Po południu Andrzej Duda rozmawiał z premierem Ukrainy Arsenijem Jaceniukiem oraz przewodniczącym Rady Najwyższej Wołodymyrem Hrojsmanem.

Wieczorem 15 grudnia prezydent RP wraz z małżonką spotkali się z przedstawicielami społeczności polskiej na Ukrainie.

„Suwerenność i niepodległość Ukrainy są dla Polski jedną ze spraw absolutnie kluczowych” - zapewnił prezydent Andrzej Duda powiedział

podczas wspólnej konferencji prezydentów Ukrainy i Polski.

Prezydent Polski wypowiedział się w temacie dot. sytuacji na wchodzie Ukrainy, podkreślając, że: „Polska nie będzie biernym obserwatorem tego, w jaki sposób będą realizowane porozumienia mińskie. Stoimy na stanowisku, że także polityka sankcji, która w związku z porozumieniami mińskimi jest realizowana, powinna być kontynuowana”.

Zadeklarował też wsparcie dla pokojowych aspiracji Ukrainy. Rozmowy dotyczyły również funkcjonowania Prezydenckiego Komitetu Konsultacyjnego.

„Chcielibyśmy, żeby spotkanie tego komitetu odbyło się zaraz po Nowym Roku. Bardzo istotnym elementem będzie powołanie instytucji dialogu, która będzie forum dla dyskusji i ustalania wzajemnych relacji, jeżeli chodzi o kwestie naukowe, kulturalne, ale przede wszystkim, jeżeli chodzi o kwestie historyczne” - oświadczył prezydent Polski.

Andrzej Duda potwierdził, że Polska będzie dalej wspierać Ukrainę w procesie decentralizacji. Zapowiedział m.in. wyjazdy lokalnych władz ukraińskich na konsultacje z polskimi samorządami i wsparcie ze strony polskich ekspertów.

Mówił też o potrzebie poprawy sytuacji polskich przedsiębiorców aktywnych na rynku ukraińskim, gdzie kwestią do rozwiązania jest sprawa zwrotu podatku VAT.

Podczas spotkania prezydenta Polski z premierem Ukrainy Arsenijem Jaceniukiem, że otwarcie terminala gazu skroplonego LNG w Świnoujściu zwiększa niezależność energetyczną Polski, ale może też pomóc w tym zakresie Ukrainie, która ma zamiar kupować gaz skroplony z Polski, co da jej możliwość uniezależnienia się od rosyjskich dostaw.

Istotnym materialnym wsparciem stała się polska za-

powieź udzielenia Ukrainie linii kredytowej wysokości 4 mld złotych.

„Wspieramy ukraińskie dążenia, jeśli chodzi o Unię Europejską i o ruch bezwizowy - zaznaczył prezydent RP. „Chciałbym, by granica między Polską a Ukrainą była granicą wzorcową, pewną, ale też przyjazną. To nie może być ścianą” - podkreślił. Jego zdaniem: „Krzywdy, które zaistniały w XX wieku nie powinny kłaść się cieniem na wzajemnych relacjach Polski i Ukrainy. Trzeba pokonywać pewne stereotypy, które w relacjach między narodami nie powinny istnieć” - dodał.

KOS

Dzwon w Bykowni

PIERWSZA WIZYTA PREZYDENTA RP NA UKRAINĘ

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Andrzej Duda rozpoczął oficjalną wizytę na Ukrainie od uczczenia pamięci ofiar NKWD w podkijowskiej Bykowni. Wieńce złożono na Wspólnej Mogile Ofiar

Totalitaryzmu oraz na Mogile Zbiorowej na Polskim Cmentarzu Wojennym. Prezydent uderzył w Dzwon Pamięci. W ceremonii wzięli udział liczni przedstawiciele polskiej społeczności stolicy Ukrainy.

MARSZAŁEK SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Stanisław Karczewski

Sz. P. Antoni Stefanowicz
Prezes Związku Polaków
na Ukrainie

Szanowny Panie Prezesie.

Drodzy Rodacy rozproszeni po wszystkich kontynentach!

W polskiej tradycji Święta Bożego Narodzenia są okazją do spotkań z rodziną, bliskimi i przyjaciółmi.

Zwyczaj wieczerzy wigilijnej, podczas której dzielimy się opłatkiem i śpiewamy kolędy, przypomina o narodzinach Chrystusa. Ten wspólnie spędzony czas przynosi pokój i pojednanie.

W imieniu Senatu Rzeczypospolitej Polskiej oraz własnym życiem wszystkim Polakom skupionym w organizacjach i wspólnotach parafialnych zdrowych, rodzinnych, pogodnych i radosnych świąt Bożego Narodzenia, a w nadchodzącym Nowym Roku szczęścia i wszelkiej pomyślności.

Chciałbym również poinformować, że w nadchodzącym roku planowane są zmiany w sposobie dysponowania środkami przeznaczonymi na wspieranie środowisk polskich i polonijnych poza granicami kraju. W związku z tym Kancelaria Senatu będzie przeprowadzała konsultacje z przedstawicielami organizacji skupiających rodaków żyjących za granicą, aby możliwie najprzeczyjniej określone zostały potrzeby Państwa i kierunki działania związane z ich zaspokajaniem. W najbliższym czasie prześlemy bliższe informacje dotyczące tego zagadnienia.

Stanisław Karczewski

Warszawa, 15 grudnia 2015

Leśny mrok spotęgował wzniosłą atmosferę uroczystości w Bykowni

Prezydenta witali kijowscy działacze kultury polskiej zrzeszeni w Związku Polaków na Ukrainie

Działacze Federacji Organizacji Polskich na Ukrainie uczestniczą w uroczystości

Ambasador RP na Ukrainie Henryk Litwin wraz z małżonką oprowadzili Parę Prezydencką po Polskim Cmentarzu Wojennym w Bykowni

Koncept
prawdziwego zbliżenia

Ciąg dalszy ze str. 1

Zasadą takiej dyplomacji jest inicjatywa oddolna, sięgająca takich samych zwykłych obywateli innego kraju, a poprzez nich dalej, do państwowych resortów. W tym jest wielki potencjał dyplomacji ludowej, bo prosty obywatel jest wyborcą polityków i urzędników w resortach, rządach, samorządach w warunkach demokracji. To jest sposób na przyspieszenie wielu procesów, - w tym procesu realnego zbliżenia i pojednania Narodów. Głównym w takim pojednaniu jest przekonanie o wzajemnych korzyściach w gospodarce, nauce, kulturze, w życiu społecznym etc.

Właśnie dlatego poprzez Misję Ludowej Dyplomacji „Europejska Ukraina” opracowany i zaprezentowany został Międzypaństwowy Projekt „Polska – Ukraina”. Jest to algorytm, technologia, konkretny plan realnego zbliżenia naszych Narodów we wspólnych gospodarczych, naukowych, technologicznych, społecznych inicjatywach oraz wzajemnej edukacji. Nasze zbliżenie i pojednanie przekładać się ma na polepszenie, zarówno sfery gospodarki i technologii, jak również sfery socjalnej i humanitarnej.

Projekt przewiduje współpracę międzynarodową na poziomie państwowym i obywatelskim. Dla wypełnienia tych zadań ma być stworzona grupa „Ukraina – Polska” w Radzie Najwyższej Ukrainy. Takie same grupy „Polska – Ukraina” uformują się w Sejmie i Senacie Rzeczypospolitej, a także w Parlamencie Europejskim. Projektowi patronuje polski euro-

MIĘDZYPANSTWOWY PROJEKT UKRAINA – POLSKA: OD GESTÓW DO CZYNÓW

Wiesław Budenko-Kuberski

deputowany, Członek Prezydium Parlamentu Europejskiego, profesor Karol Karski, który wiele robi dla umocnienia związków między naszymi krajami i Narodami. Nie wolno zapominać, że stałym i ważnym reprezentantem interesów Ukrainy w Europie na poziomie politycznym jest właśnie Polska.

Dla skutecznych wspólnych działań, tworzenia trwałych kontaktów na poziomie społecznym, ukraińskich i polskich przedsiębiorców, naukowców, działaczy kultury, studentów itd., w Projekcie stworzono sekcje, których praca dotyczyć będzie różnych dziedzin życia. Takich sekcji jest 17, od politycznej, biznesowej, handlowo-ekonomicznej do kulturalnej, historycznej oraz teologicznej. Taka różnorodność jest niezbędną w warunkach nabrania mocy prawnej umowy o Asocjacji Ukrainy z UE od dnia 1 stycznia 2016 r. oraz powstania strefy wolnego handlu między Ukrainą i UE.

Kontakty polityczne mają stać się zapleczem owocnych kontaktów między przedsiębior-

cami, naukowcami, działaczami kultury, wszystkimi specjalistami i po prostu obywatelami naszych ojczyzn. Właśnie to, a nie mityczne „multi kulti”, wzajemnie wzbogaca nas, daje mocny impuls dla rozwoju.

Projekt „Ukraina – Polska” jest miejscem, gdzie mają powstać plany konkretnych działań, mających na celu realne inicjatywy i koncepcje - oraz ich wcielenie w życie, co jest celem nadrzędnym i najważniejszym.

Są to różne inicjatywy: biznesowe, humanitarne, polityczne, obywatelskie. Opracowanie samego mechanizmu ich wprowadzania w życie, etapami, krok po kroku, jest ważnym zadaniem Projektu. Przykładem takiego algorytmu współpracy są spotkania w biurze Projektu specjalistów z różnych dziedzin technologii.

Niedawno jeden z członków Projektu, Dmytro Sadowski, przedsiębiorca, zajmujący się projektowaniem i produkcją energooszczędnej technologii ocieplania mieszkań, spotkał się z innym ukraińskim przedsiębiorcą Jurijem Ponomarenką, opracowującym koncepcję takich urządzeń. W trakcie spotkania uzgodniono warunki współpracy, gdzie Sadowski odpowiada za wyrób, a Ponomarenko za opracowanie koncepcji i wzorów nowych urządzeń. W ramach Projektu omówiono mechanizmy i etapy wejścia na rynek europejski - przede wszystkim polski, gdzie istnieje zapotrzebowanie na takie wyroby, spełniające europejskie kryteria oszczędzania energii oraz poszukiwania i przechodzenia na nowe ich źródła.

Dr. med. Jakub Nowykiw-Krzemiński

Właśnie taki praktyczny kierunek działalności Projektu czyni go atrakcyjnym dla ewentualnych inwestorów, gotowych do współpracy w przypadkach racjonalnego uzasadnienia propozycji.

Pomimo trudnego obecnie stanu gospodarki i finansów, naukowo-technologiczny potencjał Ukrainy jest imponujący, co w nieodległej perspektywie czasowej, przy wsparciu przyjaznej Polski, przybierze wymierny kształt.

Sekcje kulturalna, historyczna oraz teologiczna także powstały bynajmniej nie przypadkiem. Kultury naszych krajów i Narodów są bliskie, ale to nie wyklucza poszukiwań nowych wspólnych punktów wzajemnego kulturalnego wzbogacenia. Nasza wspólna trudna historia potrzebuje nie tylko rozmów, dyskusji, ale i ustalenia prawdy historycznej, bez jakiej niemożliwe są porozumienie ani zbliżenie, nie mówiąc o samym pojednaniu. W kwestii religijnej musi być nie mniej ważny i ciekawy dialog, jaki stosuje się w imię pojednania chrześcijan na gruncie takiego ekumenizmu, jaki został

zapowiedziany przez św. Papieża Jana Pawła II, czyli powrotu do dziedzictwa pierwszych chrześcijan. W Projekcie narodził się również koncept takiego prawdziwego zbliżenia i „pojednania we Chrystusie” według słów św. Papieża Polaka. Obecność specjalistów z różnych dziedzin wśród kierownictwa i członków sekcji Projektu czyni go nie tylko teoretyczną, ale czysto praktyczną inicjatywą. Dyplomacja ludowa jest w tym mocnym zapleczem i poręką.

Działalność Projektu zaprezentowano Prezydentowi Ukrainy Petrowi Poroszenko, oraz Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej Andrzejowi Dudzie. Obecnie Projekt cieszy się ich poparciem. Od wyższego szczebla politycznego kierownictwa do inicjatyw obywatelskich, taki jest algorytm innych słów wspomnianej na początku artykułu piosenki: „kiedy razem jesteśmy jak rodzina”.

**Wiesław
BUDENKO-KUBERSKI**
Współprzewodniczący
Międzypaństwowego Projektu
„Ukraina – Polska”, Prezydent
Międzynarodowej Misji
Dyplomatycznej Ludowej
Dyplomacji „Europejska Ukraina”

**Jakub
NOWYKIW-KRZEMIŃSKI,**
dr. med. Zastępca
Przewodniczącego Rady
Naukowo-Ekspertowej
Międzynarodowej Misji
Dyplomatycznej Ludowej
Dyplomacji „Europejska Ukraina”

„Historia Kartą spisana”

16 grudnia w Warszawie odbyła się jednodniowa konferencja pt. „Historia Kartą spisana”, podsumowująca osiem lat funkcjonowania Ustawy o Karcie Polaka oraz wnosząca propozycje stosownie jej nowelizacji.

Na spotkanie do sali konferencyjnej Domu Poselskiego, który znajduje się na terenie polskiego parlamentu przybyli działacze środowiska polskiego z czterech krajów, popularność Karty Polaka w których jest najwyższa – Białorusi, Ukrainy, Łotwy oraz Litwy. Prelegenci, a to – m.in. dr. hab. Marcin Kowalski ze Studium Europy Wschodniej, dr Jerzy Kowalewski, polonista, przedstawiciele MSZ oraz Polacy z Kresów poruszali tematy dotyczące zwiększenia motywacji środowiska polskiego do nauki języka przodków w związku z możliwością otrzymania Karty

Ewolucja ustawy o Karcie Polaka. Etap drugi

Polaka, procedurę odwołania od decyzji konsula w razie braku satysfakcji petenta po przeprowadzonej rozmowie. W trakcie konferencji zaprezentowano dane statystyczne dotyczące posiadaczy Karty Polaka w krajach ich zamieszkania.

Moderował spotkanie Damian Ciarciński. Były konsul KG RP w Winnicy opowiedział o projekcie „Historia Kartą spisana” oraz o badaniu przeprowadzonym wśród 500 posiadaczy Karty Polaka na terenie trzech krajów na zlecenie Fundacji „Wolność i Demokracja”. Dane statystyczne, sporządzone na podstawie tych badań, zaprezentował dr. Kowalski. Wynika z nich, że ilość Karty Polaka, wydawanych co roku, zaczynając od 2008 nie spada, lecz kształtuje się na poziomie 20 tys. Na pierwszym miejscu

pod względem liczby wydanych KP jest Białoruś (ponad 76 tys.) i Ukraina (69,6 tys.). Inne kraje są daleko w tyle. Wśród posiadaczy Karty Polaka przeważają kobiety. 88,7 proc. zadeklarowało polską narodowość. W przeciągu 2008-2015 roku konsulaty RP wydały łącznie ponad 160 tys. takiego typu dokumentów. Ciekawym zbiegiem statystycznym okazał się fakt, że te same 88,7 proc. zadeklarowali, że są wyznania rzymskokatolickiego, co potwierdza ogólnie przyjętą tezę: „Polak – katolik”.

Następnie głos zabrał Jerzy Kowalewski. Poruszył kwestie szkolnictwa polskiego na Ukrainie i wzrost zainteresowaniem nauką języka polskiego po wdrożeniu w życie ustawy o Karcie Polaka. Miłym zaskoczeniem stało się przełama-

nie opłatkami z przedstawicielami polskiego parlamentu i ministrem obrony Antonim Macierewiczem. Krótka przerwa owocowała w wymianę życzeń na rok następny z okazji zbliżających się Świąt Bożego Narodzenia i Nowego Roku.

Na pytanie, czy: „Karta Polaka – to element odrodzenia polskości czy jedynie wymiar praktyczno-wizowy?” postarali się odpowiedzieć Andżelika Borys z Białorusi, Jerzy Wójcicki z Ukrainy oraz Michał Mackiewicz z Litwy.

Poseł Michał Dworczyk, który pełni funkcję przewodniczącego Sejmowej Komisji Łączności z Polakami za Granicą przedstawił główne założenia nowelizowanej Ustawy oraz propozycje, które napłynęły od środowiska polskiego oraz ekspertów, spe-

cializujących się w problemach Polaków na wschodzie.

Po konferencji odbyło się posiedzenie sejmowej komisji ds Polaków za granicą, na które zaproszono także członków konferencji. Komisja na wniosek przewodniczącego jednogłośnie uchwaliła projekt nowelizacji i przekazała go do Senatu. Przy pomyślnych okolicznościach Polacy na wschodzie zaczną doświadczać pozytywnych zmian wskutek wdrożenia nowelizowanej Ustawy o Karcie Polaka już w drugiej połowie 2016 r.

Organizatorem konferencji „Historia Kartą spisana. Podsumowaniem ustawy o Karcie Polaka” była sejmowa Komisja ds Polaków za Granicą oraz Fundacja „Wolność i Demokracja”.

(Słowo Polskie, 17.12.15 r.)

„Żeby polskość była krzewiona lepiej niż dotychczas”

Spotkanie z Prezydentem Polski

Wieczorem 15 grudnia, na zakończenie oficjalnej wizyty na Ukrainie, prezydent RP Andrzej Duda spotkał się z Polakami mieszkającymi na Ukrainie.

Rozbrzmiewająca świątecznymi kolędami, wypełniona po brzegi aula Akademii Dyplomatycznej w Kijowie, do której zjechali się przedstawiciele środowisk polskich z całej Ukrainy, burzą oklasków powitała prezydenta RP Andrzeja Dudę i jego małżonkę Agatę Kornhauser-Dudę. Spotkanie rozpoczęło się od

gremialnego odśpiewania polskiego hymnu, który zaintonował Prezydent.

„Drodzy wspaniali nasi rodacy, bardzo dziękuję, żeście chcieli przybyć na to spotkanie, często przecież z daleka. Dziękuję za tak wielką frekwencję i jestem wzruszony, gdyż spotkać się z Polakami, którzy żyją na Ukrainie, którzy przetrwali tyle trudnych czasów, którzy mimo prześladowań zachowali polskość, język i tradycję jest dla prezydenta Rzeczypospolitej wielkim honorem” – powiedział Andrzej Duda na wstępie swego przemówienia.

„Bardzo dziękuję, żeście chcieli przybyć na to spotkanie, często przecież z daleka...”

Obiecując wsparcie dla prowadzonych przez wspólnoty polskie instytucji zaznaczył:

„Wiem, że mieliście to poczucie, że Polska jak gdyby o was zapomniała. Chciałbym bardzo, aby to się zmieniło”. Przyznał, że władze państwowe nie zawsze sprzyjały działaniom podejmowanym przez Polaków na Ukrainie. „Wierzę, że nadchodzi taki czas, w którym ta sytuacja zdecydowanie się zmieni” – zapowiedział.

Prezydent Duda poinformował, że rozmawiał z prezydentem Ukrainy o sprawach Polaków na Ukrainie, podkreślając, iż obecnie zaistniał odpowiedni klimat dla budowania dobrych relacji pomiędzy Polakami a Ukraińcami. Zaznaczył też dobitnie, że jest to zadanie nie tylko polskich władz, ale w dużej mierze również władz ukraińskich.

„Mówiłem Panu prezydentowi Poroszenko o szeregu sprawach, które są dla was ważne, m.in. o trzech polskich kościołach: o kościele św. Mikołaja w Kijowie, kościele Marii Magdaleny we Lwowie oraz kościele w Białej Cerkwi, prosząc o kroki, które umożliwią naszym wspólnotom katolickim odzyskanie tych świątyń. Oczywiście występują tu problemy natury obiektywnej, choćby takie, że znajdują się tam dzisiaj inne instytucje, bardzo często związane z samorządem lokalnym, ale wierzę w to, iż przy wsparciu państwowym - prezydenta, premiera Ukrainy osiągniemy dobre skutki” – stwierdził Andrzej Duda, na co zgromadzeni zareagowali oklaskami.

Szef państwa poinformował także, że rozmawiał na temat relacji polsko-ukraińskich w aspekcie wydarzeń historycznych. „Tylko prawda o naszej wzajemnej historii, a więc także o tych rzeczach, które są w trudne, czy

wręcz straszne, może stać się fundamentem dobrych relacji” – akcentował, zaznaczając, że w tym podejściu nie było różnicy zdań i tu prezydenci Polski i Ukrainy zgodnie ustalili, iż sprawami tymi, wśród innych równie ważnych, zajmować się będzie Prezydencki Komitet Konsultacyjny.

Andrzej Duda podziękował Polakom na Ukrainie za wszystko, co do tej pory zrobili dla Polski słowami: „Chciałem złożyć głęboki ukłon i wyrazy szacunku waszym rodzicom, waszym przodkom, którzy przechodzili polskość często przez wiele lat w bardzo trudnych warunkach. To ogromne dzieło, którego nie sposób ocenić, często było realizowane z na-

W oczekiwaniu na prezydenta. W sali brzmiały piękne polskie kolędy

Spotkanie rozpoczęło się od gremialnego odśpiewania polskiego hymnu, który zaintonował Prezydent

O Rewolucji Godności opowiada Prezydentowi Mikołaj Niepomiaszczyj - aktywista kijowskiego Majdanu, kierownik służby rehabilitacyjnej opiekującej się rannymi i kontuzjowanymi ofiarami walk. Jego dziadek - Jan Kalinowski był rodem z Mazowsza.

Każdy chciał uwiecznić momenty spotkania

Wieczór stał się też rzadką okazją do spotkania Polaków z różnych regionów Ukrainy. Na zdjęciu - Polacy z Łuckiego Okręgu Konsularnego

O nauczaniu języka polskiego w Kijowskim Gimnazjum Lingwistycznym małżonka prezydenta Agacie Kornhauser-Dudzie opowiada dyrektorka Walentyna Daszkowska

rażeniem życia i wielu ludzi za to zginęło” - podkreślił.

Chciałbym bardzo - kontynuował - żeby Polska bardziej przyczyniła się do wzmocnienia prowadzonych przez państwa instytucji - i tych naukowych, i tych kulturalnych. Dlatego w kancelarii prezydenta na samym początku mojego urzędowania powołałem Biuro ds. Kontaktów z Polakami za Granicą nadzorowane przez ministra Adama Kwiatkowskiego. Służy ono wszelkim kontaktom ze środowiskami Polaków zamieszkałych za granicą po to, aby wspierać wysuwane inicjatywy jak również we współdziałaniu z Ministerstwem Spraw Zagranicznych i Senatem działać tak, żeby polskość była krzewiona lepiej niż dotychczas, żeby Polacy poza granicami czuli, że ich ojczyzna jest z nimi.

Dla mnie jest to element silnej Polski, kiedy Polak przebywający za granicą czuje, że jego Ojczyzna stoi za nim murem. Wtedy szanuje swoją Ojczyznę, i nie tylko dlatego, że jest do niej przywiązany, lecz również dlatego, że może na niej polegać. Chciałbym, żeby wreszcie stało się tak, żeby Polacy mieli poczucie, że mogą polegać na swojej Ojczyźnie, chociażby nigdy w niej nawet nie mieszkali” - podkreślił prezydent Polski.

Poruszając temat powrotu Polaków mieszkających obecnie za granicami kraju deklarował:

„Chciałbym zbudować kiedys, lub, co najmniej, przyczynić się do zbudowania takiej Polski, do której każdy będzie mógł wrócić, a ten kto będzie tego potrzebował będzie mógł otrzymać od państwa polskiego stosowną w tym zakresie pomoc. Tak, żeby dla Polacy mieszkający dziś na całym świecie mieli możliwość rzeczywistego wyboru - czy chcą mieszkać poza granicami, czy chcą też w Polsce, która stwarza im ku temu warunki”. Kończąc wystąpienie prezydent Polski złożył wszystkim zebranych najserdeczniejsze życzenia bożonarodzeniowe.

W drugiej, jak nigdy wcześniej - trwającej ponad godzinę części spotkania, uczestnicy mieli możliwość bezpośredniego obcowania z Prezydentem i jego Małżonką.

W spotkaniu wzięło udział około pół tysiąca Polaków z różnych regionów Ukrainy. Ambasador RP na Ukrainie Henryk Litwin, który zainaugurował spotkanie, stwierdził, że w 23. letniej historii istnienia Ambasady w Kijowie było to najbardziej liczne spotkanie Polaków z Ukrainy z prezydentem Polski.

Relacja:

Stanisław PANTELUK

Zdjęcia:

Andżelika PŁAKSINA

W gronie przedsiębiorców

Ciąg dalszy ze str. 1

Nawiązując do ostatniego, wspólnego z przedstawicielami wiodących polskich przedsiębiorstw, działających na Ukrainie, spotkania z Ministrem Rozwoju Gospodarczego i Handlu Ukrainy A. Abromawiciusem, który przedstawił umiarkowane optymistyczną prognozę sytuacji gospodarczej na Ukrainie na rok 2016, Ambasador życzył też wszystkim wzrostu gospodarczego Ukrainy, dzięki czemu, przy poprawie klimatu inwestycyjnego, praca działających tu polskich przedsiębiorców

Członkowie Zarządu MSPPPU wraz z przedstawicielami Komisji Rewizyjnej - aktywni ludzie, którzy gotowi są poświęcać swój czas, umiejętności i doświadczenie dla rozwoju polskiego biznesu i promocji polskich spraw! (od lewej): Piotr Ciarkowski, Damian Ragan, Zbigniew Szotyga, Ireneusz Derek, Roman Lewicki, Wołodymyr Ratuszniak

będzie mogła przynosić lepsze efekty. Czytelnikom przypomnijmy, iż Stowarzyszenie jest platformą, w oparciu o którą Polacy, pracujący w spółkach z udziałem kapitału polskiego oraz korporacjach międzynarodowych na Ukrainie, tworzą wzajemnie wspierające się środowisko.

Dyrektor Generalny firmy „Plastics-Ukraina” Ireneusz Derek, przez długie lata sprawujący obowiązki prezesa MSPPPU, opowiedział o głównych przedsięwzięciach humanitarnych prowadzonych w tym roku przez Stowarzyszenie.

MSPPPU już dziesiąty rok z rzędu wspomaga i sponsoruje akcją „Serce do serca” - przedsięwzięcia skierowanego na ratowanie życia chorych osób, w szczególności dzieci.

Organizacja aktywnie pomaga w gromadzeniu środków dla odbudowy unikatowego karpackiego obserwatorium na górze Pop Iwan.

Wspólnie z Kijowskim Narodowościowo-Kulturalnym Stowarzyszeniem Polaków „Zgoda” regularnie uczestniczy w porządkowaniu polskich grobów na historycznym cmentarzu Bajkowa w Kijowie.

Współ ze wszystkimi polskimi organizacjami działają-

Uroczysty moment spotkania - tradycyjne łamanie się opłatkiem

Wspaniałą oprawę muzyczną spotkania, z pięknymi kolędami, przygotował Młodzieżowy Chór „Switocz” Nieżyńskiego Państwowego Uniwersytetu Pedagogicznego im. M. Gogola, prowadzony przez Zasłużone Artystki Ukrainy, prof. Ludmiłę Szumską i Ludmiłę Kostenko.

Kolędy i opłatek w MSPPPU

Spotkanie opłatkowe celebrowali: ks. dr Andrzej Baczyński (salezjanin) oraz ks. proboszcz Błażej Suska OFMCap

cymi w stolicy, w myśl ustawy Ukrainy „O potępieniu komunistycznych i narodowo-socjalistycznych totalitarnych reżimów na Ukrainie i zakazu promowania ich symboliki”, Stowarzyszenie monitoruje realizację projektów dot. zmiany nazewnictwa ulic, przyczyniając się do uwiecznienia pamięci wybitnych Polaków.

Ponad stu żołnierzy ATO przeszło rehabilitację w Centrum Rehabilitacyjno-Rekreacyjnym „Dobry Brat” w Polsce, dzięki wsparciu okazywanemu przez MSPPPU. Również dzięki pomocy Stowarzyszenia powstaje przy Kościele ojców Dominikanów nowy Dom św. Marcina de Porres w Fastowie - placówka powołana ku niesieniu pomocy dzieciom ulicy.

Członek Zarządu MSPPPU, dyrektor generalny „Grupy PZU Ukraina” Zbigniew Szotyga przypomniał zebranim o regularnie odbywających się Czwartkowych Spotkaniach Integracyjnych i zaprosił do udziału w nich nowych członków Stowarzyszenia.

Prowadzący spotkanie Prezes Zarządu MSPPPU Piotr Ciarkowski wręczył nagrody i dyplomy nowym członkom Stowarzyszenia.

Wszystkiemu temu towarzyszyła wspaniała świąteczna atmosfera, wesołe obcowanie i wzruszające kolędy.

Antoni KOSOWSKI

(Zdjęcia: A. Płaksina)

Бойове братерство і пошук тожсамості

Конференція

На науковій конференції «Польсько-українська військова співпраця протягом історії» польські і українські вчені згадували про бойове братерство двох народів на полі слави.

Агресія Росії проти України стала фоном, на якому 16 грудня проходила ця наукова конференція. Символічно, що перше її відділення, присвячене бойовому співробітництву українців і поляків у 17 столітті, вів кандидат історичних наук Олександр Алфьоров, котрий є не лише науковцем Інституту історії Національної Академії наук України, але й пресекретарем добровольчого полку «Азов». Другу частину модерував доктор Януш Одземковський, професор Університету кардинала Стефана Вишинського у Варшаві.

Ця конференція, котрій передував дводенний візит Президента Польщі Анджея Дуди до України (14-15 грудня), була організована Посольством Речі Посполитої в Києві. Відкриваючи її, посол Польщі в Україні Генрик Літвін згадував про необхідність збереження пам'яті про бойове минуле поляків і українців як запоруку миру і співробітництва обох народів.

У конференції брали участь знані польські та українські дослідники. Польщу представляли доктори історії Мирослав Нагельський, Збігнев Хундерт, Вальдемар Резмер та Ян Пісулінський. З української сторони виступали доктори Борис Черкас, Олексій Сокирко, Андрій Руккас та Ігор Срібняк.

Конференція торкалася питань військового співробітництва за часів ягелонської Речі Посполитої, а також періоду воєн за незалежність Польщі і України 1918-1920 років, зокрема союзу «Пілсудський-Петлюра». Так, професор Мирослав Нагельський згадав цілу низку битв і воєн, де спільно брали участь польські вояки й українське козацтво (Клушинська битва, Смоленська війна, битва під Охматовим (1644 р.) обидві Хотинські битви тощо). При цьому під час дискусії на конференції згадувалося й те, що в складі військ Речі Посполитої було чимало русинів; серед них, наприклад – Ян-Костянтин Загорівський, гусарський полковник, нащадок знаного волинського православного роду, який командував гусарами у битві під Годовом (1694 р.). З іншого боку, відомий дослідник козащин Олексій Сокирко звертав увагу на те, що військовий устрій Гетьманської України багато в чому нагадував військовий устрій Речі Посполитої.

Пан Руккас у своїй доповіді відзначав, що хоча союз «Пілсудський-Петлюра» не був рівноправним, однак польська сторона багато зробила для оснащення української армії, а «начальник паньства» Юзеф Пілсудський був вірним союзником України навіть після поразки армії УНР. Зі свого боку, професор Вальдемар Резмер зверну увагу на те, що, на жаль, у польських школах мало знають про українських діячів часів війни за незалежність 1918-1920 рр., і що навіть серйозні вчені інколи дозволяють собі

О польско-козацкей współpracy wojskowej w czasach I RP debatowali podczas pierwszego panelu konferencji: (od lewej) dr Z. Hundert, prof. dr hab. B. Czerkas, dr O. Alfiorow, prof. dr hab. M. Nagielski, dr O. Sokirko

інсинуації стосовно того ж Симона Петлюри, що негативно пливає на образ цієї постаті у молодих поляків.

Пан Мирослав Нагельський повідомив на конференції, що зараз у Польщі готується академічна біографія Стефана Хмелецького (1580-1630) – коронного стражника, під керівництвом котрого поляки і українці разом боронили Україну і Річ Посполиту від татарських набігів. Ця незаслужено забута постать гідна того, аби стати символом українсько-польського союзу і порозуміння. За життя Стефан Хмелецький був популярним серед українського козацтва через свою відвагу і шанобливе ставлення до «степових рицарів».

У конференції брав участь також Миколай Фальковський, представник фундації «Мости» (Варшава), котра займається реставрацією пам'яток історії Речі Посполитої і Польщі на території України. Він розповів про проекти, які вже реалізовані (відновлення пам'ятника крилатим гусарам і панцерним у селі Годів на Тернопільщині, а також

пам'ятника Адаму Міцкевичу у Збаражі), а також про ті, котрі плануються реалізувати. Серед них – каплиця-мавзолей польських вояків у Зборові, присвячений пам'яті загиблих поляків під час першої світової війни та війни за незалежність Польщі в 1918-1920 рр. Пан Фальковський також повідомив про намір фундації «Мости» узяти участь у реставрації поховань вояків УНР на православному кладовищі у Варшаві.

Кароль Язовський – другий секретар посольства Польщі в Україні розповів про один з проектів по створенню музейної палати та збереження останків затонулого корабля річкового монітора ORP „Kraków“, першого військового корабля, побудованого на польських верфях після здобуття незалежності в 1918 році. Він служив у складі Пінської військової флотилії до часу введення радянських військ на східні терени Другої Речі Посполитої і коли, через рекордно низький рівень води на Піні його залишив екіпаж, він був затоплений у притоці річки. Невдовзі піднятий з дна

та відремонтований, згодом він брав участь у боях за Київ (під назвою «Смоленськ»), а потім, знову залишений екіпажем, пережив подібну історію – був затоплений командою. В даний час, його рештки лежать на дні однієї з заток Десни неподалік села Ладинка біля Чернігова.

Ведучий конференції керівник Відділу сприяння торгівлі та інвестиціям Посольства Республіки Польща Бартош Мусялович, підкреслюючи необхідність захисту спадщини військової історії України, подякував за організацію та підтримку заходів в цьому напрямку фундації «Мости», органам місцевої влади там, де відновлюються пам'ятники, а також Іренеушу Дереку – віцепрезиденту Міжнародного товариства польських підприємців в Україні, яке серед іншого, було одним з організаторів та спонсорів цієї важливої конференції.

Юрій РУДНИЦЬКИЙ

OD REDAKCJI

Bardziej obszerny materiał o konferencji zamieścimy w następnym numerze „DK”

Impreza

Dobry wieczór! Dobrego zdrowia! Wigilia niesie nam dobro!

Dobrego wieczora! Dobrego zdrowia! Święty wieczór niesie dobro!

Такими словами розпочалася зустріч читачів центральної бібліотеки для дітей з представниками громадської організації міста Біла Церква «Польська культура та освіта».

Напередодні католицького Різдва учні 7-В класу БЗШ №4 (класовод – Іщенко Тетяна Сергіївна) побували на справжньому родинному святі у польській «сім'ї». Чудове, колоритне дійство представили до уваги глядачів етнічні поляки. Ведуча свята, член громади Світлана Семенович, розповіла про традиції святкування польського Різдва, приготування до нього, святкові обряди та звичаї.

Святий вечір за вікном, вся родина за столом

Як і годиться, за традиціями до святкового столу всіх запросив господар – пан Станіслав Троцький та благословив на святу вечерю, що приготувала та подала господиня – Ядвіга Зайчківська (Козішкурт), в якій навіть біло-червоний одяг, куплений у Вроцлаві, символізував польський прапор, та й вся родина була одягнена у вишуканий святковий одяг.

За звичаєм розпочалося все з молитви, запаленої свічки та Божого благословення. А далі господиня розповідала про традиційні різдвяні польські страви та пригощала ними всіх присутніх: кутя, квасний борщ, вареники, короп, *bigos* (капуста з грибами), *ziemniaki* в горщику

з сушеними грибами (картопля), квасоля, узвар, солодкі *placki* – це страви, які обов'язково мають бути на столі у Wigilię, тобто Святий вечір. Господар розділив на всіх оплатуку – традиційний польський тонкий хліб, яку привезли з Краківського костелу і в кожен шматочок якої вкладено добрі та щирі побажання. І звичайно ж звучали Різдяні колядки польською мовою.

За традицією для родини найменші учасники свята приготували святковий концерт, читали вірші, співали пісень, вітали колежанку господині пані Катажину, що завітала на свято з Варшави разом зі своєю внучкою Даринкою. Справжнім подарунком для всіх присутніх стала популярна

польська пісня у виконанні Дарусі „*Jedzie pociąg z daleka*” («Іде потяг із далека»). Пані Ядвіга познайомила читачів із букварем (*elementarz*), за яким ще вона навчалася рідної мови.

Як і за українським, так і за польським звичаєм, не гоже ходити на гостину з порожніми руками, тому гості з відкритим серцем та щирими побажаннями подарували традиційну польську ляльку-мотанку, яка обов'язково повинна принести достаток, благополуччя та злагоду.

На прощання, та на добру згадку пан Станіслав кожному із присутніх подарував традиційну польську різдвяну листівку із зображенням Ісуса Христа і запевнив, що вона буде оберігати та надавати сил. Надзвичайно щирою,

зворушливою, і, дійсно, домашньому теплому стала ця зустріч. Невимушена атмосфера, відкрите спілкування відбувалося нібито й насправді за родинним святковим столом. І, напевне, такою вона була, тому що між поляками та українцями дуже багато спільного. І в мові, і в традиціях, і в ставленні до своєї спадщини. Розходитись не хотілося нікому, тому, сама собою виникла думка разом відсвяткувати ще одне дуже значуще для обох народів свято – Великдень.

І польська громада, і колектив бібліотеки дуже сподіваються, що така зустріч була вперше, але не востаннє.

Олена КОРНІЄНКО,
Завідуюча Центральною бібліотекою для дітей

**Michał Gabriel Woźniak –
Doktorem Honoris Causa KNEU**

26 listopada 2015 r. w sali konferencyjnej Kijowskiego Narodowego Uniwersytetu Ekonomicznego im. Wadyma Hetmana profesor z Polski Michał Gabriel Woźniak został uroczystie uhonorowany tytułem Doktora Honoris Causa Kijowskiego Narodowego Uniwersytetu Ekonomicznego „w uznaniu jego wybitnych osiągnięć i międzynarodowych zasług w dziedzinach nauk ekonomicznych, w szczególności zaś za „realne osiągnięcia badawcze, publikowane w językach angielskim, ukraińskim i polskim, otwierające drogę akademickiemu środowisku KNEU do Europy i jej dobrych wzorców”.

Przedsiębiorczości, Zarządzania i Ekoinnowacyjności Politechniki Rzeszowskiej im. Ignacego Łukasiewicza.

Na uroczystej ceremonii wystąpił rektor Kijowskiego Narodowego Uniwersytetu Ekonomicznego im. Wadyma Hetmana, akademik Anatolij Pawlenko, który zaznaczył, że Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie związany jest z kijowską uczelnią długotrwałą przyjaźnią, owocną współdziałaniem opartym na „Porozumieniu o współpracy” i wszystko to dzieje się w dużej mierze dzięki profesorowi Michałowi Gabrielowi Woźniakowi.

Podczas ceremonii nadania tytułu zabrzmiał hymn akademicki „Gaudeamus Igitur”, który studenci zaśpiewali a' capella. „Vivat Academia! Vivant

Prof. M.G. Woźniak w gronie wykładowców KNEU

się cenionym źródłem inspiracji do akademickich debat na rzecz działań reformatorskich na Ukrainie wzorowanych na polskich osiągnięciach i polskiej drodze do UE oraz konferencji w różnych ośrodkach akademickich Ukrainy.

Po uroczystej ceremonii

- praworządność i społeczną gospodarkę rynkową;
- odwagę w zastosowaniu modeli udanych reform zrealizowanych w podobnych krajach;
- reformę samorządową, jako warunek rozwoju społeczeństwa obywatelskiego;

pracować” - powiedział profesor M.G. Woźniak w podsumowaniu swojego treściwego wykładu.

Słuchacze po wykładzie, dzieląc się opiniami podkreślali, że w KNEU warto kontynuować atrakcyjną praktykę prowadzenia wykładów języku polskim.

„Bardzo mi się spodobał wykład ekonomisty światowej klasy - mówi z zapałem studentka 2 roku Wydziału Finansów i Ekonomii Weronika Aleksijenko. - Dowiedziałam się dużo nowych rzeczy na temat aktualnego rozwoju gospodarki ukraińskiej, co pomoże mi w pisaniu pracy semestralnej. A ponadto, ponieważ język polski znam bardzo dobrze, więc słuchanie wykładu wygłaszanego przez rodowitego użytkownika języka (Native Speaker) było dla mnie wspaniałą możliwością

Vivat Academia! Vivant Professores!

Polski uczyony Michał Gabriel Woźniak jest doktorem habilitowanym, profesorem, kierownikiem Katedry Ekonomii Stosowanej Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie oraz kierownikiem Katedry Teorii Ekonomii i Stosunków Międzynarodowych na Wydziale Ekonomii Uniwersytetu Rzeszowskiego.

Długoletnia przyjaźń łączy profesorów uczelni polskiej i ukraińskiej - Wiktora Czużikowa i Michała Woźniaka

W uroczystości wzięli udział rektor Narodowego Uniwersytetu Ekonomicznego w Kijowie, akademik Anatolij Pawlenko, pierwszy prorektor ds. badań naukowych i naukowo-pedagogicznych Dmytro Łukjanenko, prorektor ds. badań naukowo-pedagogicznych i współpracy z zagranicą Wiktor Czużikow, prorektor ds. badań naukowo-pedagogicznych Anatolij Kołot, prorektor ds. badań naukowo-pedagogicznych Tetjana Oboleńska, wszyscy dziekani i kierownicy katedr Kijowskiego Narodowego Uniwersytetu Ekonomicznego im. Wadyma Hetmana, oraz wykładowcy i studenci.

Gościem honorowym na ceremonii była małżonka profesora Michała Gabriela Woźniaka Pani Teresa Bał-Woźniak, dr Katedry

Professores” - brzmiały słowa pieśni, a profesor Michał Gabriel Woźniak odbierał dyplom, togę i czworokątny biret Doktora Honoris Causa.

Następnie wybitny naukowiec zwrócił się ze słowami wdzięczności za decyzję przyznania mu tytułu Doktora Honoris Causa KNEU, uznając to za wielki zaszczyt i zobowiązanie do godnego reprezentowania ukraińskiej uczelni w Polsce i Unii Europejskiej.

Z naszą uczelnią prof. M.G. Woźniak współpracuje już niemal 10 lat. Będąc tutaj wiele razy, miał okazję uczestniczyć w konferencjach i Okrągłych Stołach, a najważniejsze - zaprzyjaźnił się z wieloma ukraińskimi kolegami, zwłaszcza z profesorem Wiktorem Czużikowem - Kierownikiem Katedry Integracji Europejskiej, prorektorem ds. badań naukowo-pedagogicznych i współpracy z zagranicą.

Profesor Michał Woźniak zawsze był i jest godnym ambasadorem nauki ukraińskiej w Polsce i w na innych obszarach UE. W ramach intensywnie rozwijanej przez prof. Michała Woźniaka (Polska), prof. Dmytra Łukjanenki i Wiktora Czużikowa (Ukraina) międzynarodowej współpracy naukowej powstała słynna w Europie monografia pt. „Konwergencja modeli ekonomicznych. Polska i Ukraina”, wydana w trzech językach: polskim - przez Fundację UEK w Krakowie w 2009 r., ukraińskim w 2010 i angielskim w 2013 r. nakładem KNEU w Kijowie, dzięki staraniom redakcji powyższych profesorów oraz tłumaczeniu i korekcie Aleksandra Fedirka, Katarzyny Nykoniuk i Oksany Wińskiej.

Monografia ta zyskała wielką popularność w świecie i stała

prof. M.G. Woźniak po polsku przeprowadził wykład dla studentów-ekonomistów na temat „Rozwój społeczno-ekonomiczny Ukrainy w kontekście globalnych zagrożeń”.

Jak wiadomo, Katedra Języka Ukraińskiego i Literatury KNEU już prawie dwa lata zapewnia wykłady języka polskiego, jako dyscypliny do wyboru.

Kurs języka polskiego wykładanego w kategorii języka obcego w naszej uczelni jest udanym projektem ostatnich lat, przedmiotem, który z roku na rok wybiera coraz więcej studentów. W 2014 roku kurs języka polskiego wybrało 110 studentów, w 2015 - już 250. Właśnie dlatego przeprowadzenie wykładu w języku polskim miało swoje uzasadnienie, gdyż pomogło lektorowi lepiej wyrazić swoje myśli i idee, zaś studenci mieli wspaniałą okazję na jakiś czas zanurzyć się w środowisko polskie, słuchając wykładu znanego europejskiego poziomu ekonomisty, wygłaszanego w jego rodzimym języku.

Jedną z tez zawartych w jego wykładzie, jest twierdzenie, że

Studenci z zainteresowaniem wysłuchali treściwego wykładu prof. M.G. Woźniaka

co najmniej 30 lat rozsądnej, docelowej i konsekwentnej pracy mogą przekształcić Ukrainę w ekonomicznie silny kraj europejski. Aczkolwiek - zdaniem profesora wymaga to reform ukierunkowanych na:

Nadanie mi wysokiego tytułu jest dla mnie wielkim zaszczytem i zobowiązaniem do godnego reprezentowania Waszej uczelni w Polsce i Unii Europejskiej

- reformę podatkową (wymagane uproszczenia);
- bezkonfliktowe stosunki z krajami-sąsiadami;
- modernizację kapitału ludzkiego w celu przekierowania go do kreatywności i innowacji;
- politykę skierowaną do sektora odpowiedniego biznesu (wsparcie dla małych i średnich przedsiębiorstw).

„W tym dzisiejszym świecie problemów i zagrożeń dla ludzkiego rozwoju marzę o nowej gospodarce, która wskazywałaby na przyszłość nowej gospodar-

ośłuchanie się z poprawną wymową”. „My zapisaliśmy się na lekcję pana profesora, wiedząc z góry, że on jest naukowcem o szczeblu europejskim. Chociaż uczymy się języka polskiego dopiero trzy miesiące, jednak prawie wszystko rozumieliśmy. Kiedy profesor Michał Woźniak wszedł do audytorium w todzie i czworokątnym birecie Doktora Honoris Causa, byliśmy mile zaskoczeni, podświadomie jeszcze głębiej poczuliliśmy się studentami Uniwersytetu z dużej litery,” - podzielili się wrażeniami studenci 2 roku Wydziału Ekonomii Międzynarodowej i Zarządzania Jasenko Sergej i Jurow Bogdan.

Po wykładzie, odbyło się spotkanie Okrągłego Stołu zorganizowane przez Katedrę Integracji Europejskiej w celu omówienia dalszej współpracy między Uniwersytetem Ekonomicznym w Krakowie a naszym Kijowskim Narodowym Uniwersytetem Ekonomicznym. Jego rezultaty świadczą o tym, że współpraca naszej uczelni z polskim i europejskim światem nauki, dzięki prężnej działalności i autorytetowi prof. Michała Gabriela Woźniaka wzniesie się na nieco inny, wyższy szczebel współdziałania.

dr Larysa BONDARCZUK

(Docent Katedry języka ukraińskiego i literatury KNEU)

KUCHNIA POLSKA BIGOS SYLWESTROWY

Ilość porcji: 10

Składniki: 100 g suszonych prawdziwków, 3 kg kapusty kiszzonej, 500 g wędzonego boczku, pokrojonego w kostkę, 3 łyżki oleju, 2 cebule posiekane, 500 g łopatki wołowej, 500 g wieprzowiny (karkówki), 1 kg kapusty białej, poszatkowanej, 3 marchewki, pokrojone w plasterki, 500 g kielbasy zwyczajnej, pokrojonej w kostkę, 4 ząbki wyciśniętego przez praskę czosnku, 1,5 szklanki czerwonego wina, 2 łyżki koncentratu pomidorowego, 1 łyżka vegety, 1 łyżeczka majeranku, 1 łyżka świeżo zmielonego pieprzu.

Przygotowanie: 30 min. **Gotowanie:** 3 godz. + 5 dni odstawienie.

Grzyby namoczyć w niewielkiej ilości wody. Odcedzić, zachowując wodę i drobno posiekać.

Kapustę kiszoną przepłukać, włożyć do dużego garnka i zalać wodą, aby kapustę całkowicie przykryło. Dodać grzyby i wywar z moczenia i gotować przez 20 minut. Przykryć i wstawić do lodówki na noc.

Następnego dnia dodać wędzony boczek i ponownie odstawić do lodówki na noc.

Następnego dnia w garnku o grubym dnie obsmażyć mięso wołowe i wieprzowe ze wszystkich stron. Dodać cebulę, podlać odrobiną wody, przykryć i dusić przez około godzinę, aż mięso zmięknie. Odstawić do przestudzenia, a następnie mięso pokroić na drobne kawałki. Mięso i powstały z duszenia sos dodać do kapusty i gotować przez 30 minut. Ponownie odstawić do lodówki na 1-2 dni. W międzyczasie można dodać poświęcone resztki pieczeni lub wędlin.

Na dzień przed podaniem dodać marchewkę, kapustę białą, kielbasę, koncentrat, wino i przyprawy. Dobrze wymieszać i gotować przez około godzinę. Od czasu do czasu mieszać, aby się nie przypalił. SMACZNEGO!

Wigilia. Gospodarz gotowy, zwarty - czeka na pierwszą gwiazdkę. Oczywiście puste miejsce zostawił, a tu nagle dzwonek.

- Kto tam?
- Strudzony wędrowiec, czy jest miejsce?
- Jest!
- A mogę skorzystać?
- Nie.
- Czemu?
- Bo tradycyjnie musi być puste!

Burek mówi do Azora:

- Już nie mogę się doczekać tych świąt!
- Dlaczego?
- Nie dość, że dostanę dwa worki świeżuteńkich kości, to jeszcze ludzkim głosem będę mógł powiedzieć swojemu panu, co o nim myślę!

Piątego grudnia kilkuletnia Małgosia kładąc się do łóżka mówi do dziadka:

- Kiedy rano się obudzę, chciałabym znaleźć w swoim łóżku piękną, jasnowłosą laleczkę!
- Ja też chciałbym! - wrywa się dziadkowi.

W sądzie toczy się sprawa o pobicie. Sędzia pyta oskarżonego młodzieńca:

- Dlaczego pobiliś swojego ojca?
- Nie pobilem ojca, tylko św. Mikołaja. Dopiero potem dowiedziałem się, że to mój ojciec.

Jakie zwierzę domowe jest najbardziej pożyteczne?

- Kura - odpowiada Jasio.
- A dlaczego?
- Bo można ją zjeść przed narodzeniem i po narodzeniu.

- Cześć stary. Słyszałem, że ożeniłeś się. Ładna jest?
- Wszyscy mówią, że podobna do Matki Boskiej...
- Niemożliwe, pokaż zdjęcie!
- O, Matko Boska!!!

ŚWIĄTECZNE ZWYCZAJE

KOLACJA WIGILIJNA jest odbiciem wierzeń słowiańskich, zaadoptowanych przez Kościół, w okresie średniowiecza. Pierwotnie kolacja była ucztą ofiarną składaną w darze mieszkańcom zaświatów, czyli duchom.

OPLATEK w dawnych czasach miał postać kolorowego boczku, niezwykle zdobionego. Wypiekano go w domu. Dziś jest on przeważnie biały, z delikatnie wygrawerowanymi motywami religijnymi.

JASEŁKA zapoczątkował w XIII wieku Święty Franciszek, wprowadzając do szopki zamiast drewnianych figur żywe postaci.

CHOINKA pochodzi z XVIII wieku, kiedy ścięty wierzchołek sosny dekorowano ręcznie zrobionymi łańcuchami, jabłkami i wieszano go przy suficie domostwa. Gałąź ta miała chronić dom przed złymi duchami i przynosić dobrobyt.

Naj... Naj... Naj...

NAJDŁUŻSZĄ RZEKĄ w Polsce jest oczywiście Wisła, mająca 1047 km. Drugą pod względem całkowitej długości jest Odra, jednak tylko 742 km (z całkowitej długości 854 km) znajduje się w granicach Polski. Warta płynie w całości przez Polskę i ma 808 km długości.

NAJDŁUŻSZĄ GRANICĄ Polski jest granica z Czechami, która stanowi 796 km, podczas gdy następna pod względem długości granica ze Słowacją ma 541 km (z Ukrainą 535 km, z Niemcami 467 km, z Białorusią 418 km).

NAJGŁĘBSZYM JEZIOREM w Polsce jest HAŃCZA. Głębokość 106 metrów czyni Hańczę najgłębszym jeziorem nie tylko Polski, ale całej środkowej części Niżu Europejskiego.

❖ Jak będę na emeryturze każdego poniedziałku będę wychodził o siódmej rano, żeby popatrzeć na ludzi, którzy idą do pracy i cierpią.

ROK ŚWIETLNY

Jest jednostką długości powszechnie stosowaną w astronomii. Zdefiniowany jest on jako odległość, którą pokona światło w próżni w czasie jednego roku.

Jeden rok świetlny to $9,4605 \cdot 10^{12}$ km.

Odległość Ziemi od Słońca to ok. 150 mln km. Odpowiada to ponad 8 minutom świetlnym. Oznacza to, że spoglądając na nasze Słońce widzimy jego stan z przed ponad ośmiu minut.

Najjaśniejsza gwiazda nocnego nieba, Syriusz z gwiazdozbioru Wielkiego Psa, znajduje się w odległości 8,8 roku świetlnego. Oznacza to, że jego obecny stan będziemy mogli zobaczyć za około 9 lat. Średnica naszej Galaktyki to ok. 100 tys. lat świetlnych. Najdalsze obiekty astronomiczne widziane z Ziemi znajdują się kilkanaście miliardów lat świetlnych od nas. Dla porównania Układ Słoneczny istnieje „zaledwie” 5 mld lat.

